

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΔΕ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ - ΟΚΑΝΑ)

<http://autoektimisi.blogspot.gr>

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΖΩΗΣ: "ΓΗΡΑΣΚΩ ΑΕΙ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ"

Καθώς απομακρυνόμαστε από τον εφιάλτη των ναρκωτικών και αποτινάζουμε από τις πλάτες μας τις τελευταίες στάχτες μιας σκληρής δοκιμασίας, νιώθουμε την ανάγκη να καταθέσουμε ο καθένας κι η καθεμιά μας ξεχωριστά τις εμπειρίες μας, ξεγυμνώνοντας το παραμύθι που μας ταλαιπώρησε χρόνια. Ένα παραμύθι με ασύλληπτο κόστος για την σωματική και ψυχολογική μας κατάσταση.

Από την άλλη πλευρά θέλουμε να τονίσουμε πόσο σημαντικό ρόλο παίζει στη ζωή μας η επανασύνδεσή μας με τη μαθησιακή διαδικασία και η ύπαρξη του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας.

«Δυστυχώς έπεσα στην παγίδα αυτή, η οποία την εποχή εκείνη ήταν αρκετά καλά κρυμμένη και πλασαριζόταν ως εξής: «Μόνο κάποιος που φοβάται δεν δοκιμάζει». Εγώ ήθελα να πείσω τους γύρω μου, ή μάλλον τον εαυτό μου, ότι δεν φοβάμαι. Έτσι έπεσα σε ένα λάκκο. Σίγουρα δεν θα ξεχάσω ποτέ πόσο λυτρωτικό ακούστηκε το τηλέφωνο που μου είπαν ότι επιτέλους μπαίνω στο πρόγραμμα του ΟΚΑΝΑ.»

«Με το σχολείο βρήκα μία πολύ καλή λύση στο θέμα της διαχείρισης του άπειρου ελεύθερου χρόνου που είχα. Έρχομαι στο Σχολείο συστηματικά, απουσιάζω μόνο για σοβαρούς λόγους και γενικά περνάω καλά.»

«Ο πρώτος χρόνος με βοήθησε να επανασυνδεθώ με τη διαδικασία της μάθησης και να βάλω μακροπρόθεσμους στόχους, ακόμη και για κάποιο Πανεπιστήμιο. Υπάρχουν, βέβαια, στιγμές που

στεναχωριέμαι για τον χαμένο χρόνο, αλλά ξέρω καλύτερα τώρα ότι, μέσω όλων αυτών των εμπειριών, έχει γίνει πιο δυνατή η θέλησή μου για να συνεχίσω.»

«Το σχολείο με βοηθάει πολύ στον αγώνα της απεξάρτησης. Αυτό βέβαια το ήξερα και πριν πάω σχολείο, δηλαδή ότι θα γέμιζα έτσι τις άδειες και επικίνδυνες ώρες μου. Η γνώση, για την οποία τώρα διψώ, δίνει αξία στον ελεύθερο χρόνο μου. Το σχολείο ήταν το ζητούμενο μετά την ένταξή μου σε θεραπευτικό πρόγραμμα. Το ότι κάθομαι πάλι στα θρανία, είναι ένα αίσθημα πολύ δυνατό.

Τελικά ισχύει το «όσο ζω, μαθαίνω». Κι εγώ τώρα μαθαίνω, γνωρίζω, ζω.»

"Είμαι στα προγράμματα υποκατάστασης του ΟΚΑΝΑ μερικά χρόνια μετά από 30 χρόνια στην ηρωίνη. Στη μέση ηλικία πια πάω στο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας, συμμετέχω συνέχεια σε σεμινάρια επαγγελματικής κατάρτισης και έχω όνειρο να σπουδάσω. Στην ζωή μου έχει μπει ένας φίλος που λέγεται υποκατάστατο.

Θέλω να πιστεύω ότι τον σέβομαι, αλλά ότι και αυτός με βοηθάει. Η απεξάρτηση έχει πολύ δρόμο και έχει μεγάλη κουβέντα για τον τρόπο που μπορεί ο καθένας να τον περπατήσει. Ό, τι και να γίνει, όμως, αξίζει να το ζήσει κάποιος χρήστης."

Οι εκπαιδευόμενοι/ες του Τμήματος Αθηνών (παράρτημα του ΣΔΕ Αγίων Αναργύρων), στο πλαίσιο του Γλωσσικού Γραμματισμού, με αφορμή το διήγημα του Σωτήρη Δημητρίου

«Το Πάσχα του Απρίλη» (από τη συλλογή διηγημάτων «Η φλέβα του λαιμού», 1998), εκφράσαμε στην εκπαιδευτριά μας, Αλεξάνδρα Βασιλοπούλου, την επιθυμία να τον γνωρίσουμε από κοντά. Μέσα από το συγκεκριμένο διήγημα, που μας άρεσε γιατί μας άγγιξε και σε ψυχολογικό επίπεδο, νιώσαμε ότι θα είχαμε πολλά να πούμε και να μοιραστούμε με το Σωτήρη Δημητρίου. Ο γνωστός λογοτέχνης αποδέχτηκε με μεγάλη χαρά την πρόσκλησή μας και η συνάντηση πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 3 Μαΐου το απόγευμα στο χώρο του σχολείου μας.

ΣΧΟΛΙΑ-ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΩΤΗΡΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Γνωρίσαμε όχι μόνο έναν ξεχωριστό λογοτέχνη, "έναν ταξιδιώτη των λέξεων", αλλά κι έναν ξεχωριστό άνθρωπο: δοτικό, ειλικρινή, επικοινωνιακό, φιλοσοφημένο.

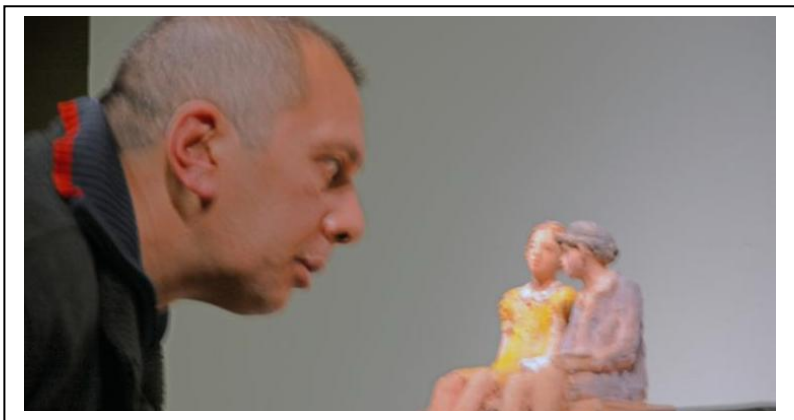
Με τον αυθορμητισμό που

τον διέκρινε ξεκίνησε τη γνωριμία μαζί μας αφηγούμενος ένα περιστατικό που του συνέβη στον Ηλεκτρικό, καθώς ερχόταν στο σχολείο να μας συναντήσει.

Συνέχισε μιλώντας για τα σχολεία και το κακό που κάνουν, κατά την άποψή του, στα παιδιά, όταν δεν τους προσφέρουν τις κατάλληλες διεξόδους για δημιουργία, αφαιρώντας την ποιητικότητα και την έμπνευση και προβάλλοντας κυρίως στερεότυπα. Μας έφερε ως παράδειγμα τη γιαγιά του, μια απλή αμόρφωτη γυναίκα του χωριού, η οποία κατάφερνε να είναι λογοπλάστρια χωρίς να έχει πάει ένα τυπικό σχολείο. Και όταν πια δόθηκε ο λόγος σε εμάς, ξεκίνησε ένας βομβαρδισμός ερωτήσεων, όπως: "Πώς αποφασίσατε να γίνετε συγγραφείς;", "Ποιες οι σπουδές σας", "Τα διηγήματά σας στηρίζονται σε πραγματικές ή φανταστικές ιστορίες;", "Χρησιμοποιείτε κάποιο σκελετό για να γράψετε ή μήπως προτιμάτε τον ελεύθερο τρόπο γραφής;" κ.α. Απάντησε με αφοπλιστική ειλικρίνεια και υπομονή, αποκαλύπτοντας διάφορες πλευρές του εαυτού του.

Τόλμησε μάλιστα να αποκαλέσει τον εαυτό του "μαύρο πρόβατο" που η μοναδική του διεξόδος ήταν η γραφή.

ΕΚΘΕΣΗ ΚΛΕΙΩΣ ΜΑΚΡΗ
«ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΓΡΑΤΖΟΥΝΙΣΜΕΝΟ ΓΟΝΑΤΟ»
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Με αφορμή την επίσκεψή μας στις 10-2-2017 στον Πολυχώρο Poems and Crimes στην έκθεση της Μακρή «Το παιδί με το γρατζουνισμένο γόνατο», που οφείλει τον τίτλο της στο ομώνυμο ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη, διαβάσαμε και αναλύσαμε το ποίημα, δίνοντας ο καθένας την προσωπική του ερμηνεία. Να πως:

«Είμαι το παιδί με το γρατζουνισμένο γόνατο. Αν και το κεφάλι μου έχει μαλλιά, νιώθω πως είμαι καραφλός. Αν και νιώθω καραφλός, το μυαλό και η ψυχή μου είναι γεμάτα όνειρα. Όσο κι αν μεγαλώνω, το συννεφάκι που είναι αδερφάκι μου, θα είναι πάντα δίπλα μου και θα με ταξιδεύει στα όνειρά μου.»

«Τα πόδια μου είναι γεμάτα αγκάθια. Πονάω πολύ, είμαι μόνος και αλλά πρέπει να γυρίσω στο σπίτι, πριν πέσει το φως. Η ανηφόρα είναι μεγάλη και δύσκολη. Το γόνατο είναι μελανιασμένο, έτοιμο τόσο αυτό όσο κι εγώ να βάλουμε τα κλάματα.»

«Είμαι το παιδί με το γρατζουνισμένο γόνατο, γεμάτο όνειρα κι ελπίδες, έτοιμο για παιχνίδι. Έχω σκοπό να κατακτήσω τη γειτονιά και να κάνω φίλους χωρίς περιορισμούς. Όλα είναι πρωτόγνωρα και ενδιαφέροντα. Δε με χωράνε όμως τα σύνορα της γειτονιάς μου. Θέλω να ανοίξω τα φτερά μου, να πετάξω σε άλλες γειτονιές, να γνωρίσω καινούριους φίλους.

Θέλω να πετάξω πάνω σε ένα συννεφάκι αλλά συνάμα φοβάμαι το άγνωστο.»

"Είμαι το παιδί με το γρατζουνισμένο γόνατο. Κανείς δε θα μου πάρει το όνειρο.

Αγαπώ την φύση και τον ουρανό. Είμαι αδελφάκι του σύννεφου.

Προσπαθώ να το απολαύσω, όσο μπορώ και αντέχω. "

«Δεν είμαι το παιδί με το γρατζουνισμένο γόνατο. Είμαι το μεγάλο παιδί με το χαλασμένο αστράγαλο. Το αυτοκίνητο που με χτύπησε πριν χρόνια μου στέρησε το τρέξιμο, το παιχνίδι, την μπάλα, μου τάρaxε τον ψυχικό μου κόσμο. Με πόνεσε και μέσα και έξω. Κάθε φορά που το θυμάμαι, γεμίζω παράπονο.

Αλλιώς ένιωθα με την ισορροπία μου. Ξαφνικά μια μέρα ένα αυτοκίνητο μού τα άλλαξε όλα. Εγώ, όμως, παρά τις δυσκολίες, δεν το βάζω κάτω και προχωρώ. Το πείσμα μου είναι η κινητήριος δύναμη στην ζωή μου.»

«Είμαι ένα παιδί με γρατζουνισμένο γόνατο. Μέσα σ' αλάνες στα χωριά Με βόλους, πέτρες, βρε παιδιά! Ελάτε όλοι να παίξουμε. Κι ένα παιχνίδι νέο να συνθέσουμε.»

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε μία θεατρική παράσταση: Την Κυριακή στις 29 Ιανουαρίου παρακολουθήσαμε το έργο "Λαμπεντούζα" του Άντερς Λουσιγκάρτεν, σε σκηνοθεσία του Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου. Στο τέλος της παράστασης συναντήσαμε τους ηθοποιούς, Αργύρη Ξάφη και Χαρά-Μάτα Γιαννάτου, με τους οποίους είχαμε μια σύντομη συζήτηση σχετικά με το έργο

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗΣ ΛΑΜΠΑΔΑΣ

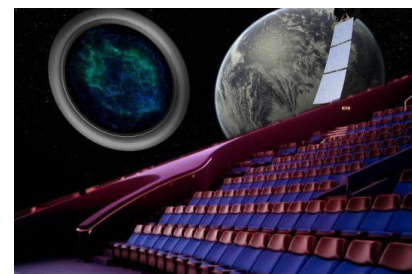
Επειδή το Σχολείο μας είναι και χαρά, κέφι, δημιουργία, γέλια, καλή διάθεση, φιλική-οικογενειακή ατμόσφαιρα, φτιάξαμε ο καθένας και όλοι/ες μαζί τις καλλιτεχνικές μας λαμπάδες!

Ο φωτογραφικός φακός αποτυπώνει το κλίμα της τελευταίας μέρας λειτουργίας του Σχολείου μας πριν τις 15 μέρες διακοπές του Πάσχα: φύγαμε με μια ευχάριστη διάθεση, έχοντας δημιουργήσει ο καθένας τη «μοναδική» του λαμπάδα και με πολλή προσμονή για την επάνοδο στα θρανία μας ύστερα από μια μεγάλη περίοδο ανάπαυσης.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΠΛΑΝΗΤΑΡΙΟ

Στο πλαίσιο του Επιστημονικού Γραμματισμού πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο Ίδρυμα Ευγενίδου την Τετάρτη 14/6/2017. Οι εκπαιδευόμενοι παρακολούθησαν την προβολή "Στα μονοπάτια των άστρων", η οποία λειτούργησε ως έναυσμα για τη δημιουργία και την εξέλιξη του σύμπαντος

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Το Φεβρουάριο του 2016 ξεκίνησε μια περιπέτεια, που είχε όλα τα στοιχεία μιας καλής περιπέτειας: δράση, χαρά, λύπη, θυμό, αγωνία... Ήταν η μέρα εκείνη που πήρε σάρκα και οστά η ιδέα για ένα σχολείο, ένα πραγματικό σχολείο όπου θα μπορούσε κάποιος που εγκατέλειψε σε μικρή ηλικία το Γυμνάσιο, να πάρει επιτέλους ένα χαρτί στα χέρια του. Εκείνη τη μέρα, ο ΟΚΑΝΑ μαζί με το Υπουργείο Παιδείας μέσα από το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας των Αγίων Αναργύρων ανοίξαν τις πόλες του Τμήματος Αθηνών, του παραρτήματος που απευθύνεται αποκλειστικά σε μέλη των Μονάδων του ΟΚΑΝΑ και που στεγάζεται στο φιλόξενο κτίριο του Ε.Κ.Κ.Ε.Ε. στην οδό Πύρλα 29, στα Κάτω Πατήσια.

Η περιπέτεια αυτή για κάποια από τα παιδιά που φοίτησαν εκεί, πολύ σύντομα θα τελειώσει και τα συναισθήματα που ζήσαμε όλοι όσοι ασχοληθήκαμε με το Σχολείο, θα είναι ακόμα πιο έντονα: η χαρά της επιτυχίας, η λύπη του αποχωρισμού, ο προβληματισμός για το μέλλον... Όμως, ποιος είπε πως όλα αυτά δεν είναι τα συστατικά που κάνουν πιο όμορφη τη ζωή μας;

Στα παιδιά που αποφοιτούν ευχόμαστε η ζωή τους να είναι γεμάτη επιτυχίες και σε όσους/-ες συνεχίζουν για τη νέα χρονιά, καλή αντάμωση το Σεπτέμβριο για το νέο επεισόδιο στην περιπέτεια μας...

ΦΤΑΝΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ
ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ ΤΟ
ΠΟΛΥΠΟΘΗΤΟ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ
**ΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ
Β΄ΚΥΚΛΟΥ
ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ
ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥΣ**

Φτάνοντας στο τέλος του Β΄ κύκλου θα μου μείνουν χαραγμένες στη μνήμη οι ανθρώπινες σχέσεις που αναπτύχθηκαν τόσο μεταξύ εμάς των μαθητών όσο και με τους καθηγητές μας που ήρθαν πολύ κοντά μας. Στάθηκαν σε όλους μας και στον καθένα μας προσωπικά. Αυτό το ενδιαφέρον είναι κάτι που σπανίζει στη ζωή μας. Ευχαριστώ τους καθηγητές μας για την ανιδιοτελή αγάπη που δείξαν για την προσπάθεια τους να γίνουμε ομάδα χωρίς να πάρουν το μέρος το μέρος του ενός ή του άλλου. Κάποιες συμπεριφορές συμμαθητών με κούρασαν γιατί ήταν απρόβλεπτες και αρκετές φορές εκρηκτικές. Παρόλα αυτά υπερισχύουν μέσα μου οι καλές στιγμές και μου φαίνεται σαν ψέμα ότι θα πάρω απολυτήριο. Το 2015 άρχισε να μπαίνει έντονα στο μυαλό μου η ιδέα να πάρω το απολυτήριο γυμνασίου, κάτι που είχα αφήσει στην εφηβεία. Μαθαίνω ότι ο ΟΚΑΝΑ θα κάνει σχολείο δεύτερης ευκαιρίας ΣΔΕ. Ρώτησα, έτρεξα και βρέθηκα να μιλώ με την διεύθυνση του σχολείου. Αυτό ήταν! Γράφτηκα αμέσως χωρίς να έχω την παραμικρή αμφιβολία. Δεν το μετάνιωσα στιγμή, ειδικά όταν γνώρισα τόσους αξιόλογους καθηγητές, που μου φέρθηκαν σαν να ήμουν το παιδί τους. Θα το συνιστούσα άφοβα σε όλους τους ανθρώπους που δεν έχουν τελειώσει το γυμνάσιο και τους υπόσχομαι, ότι θα έχουν μία εμπειρία φανταστική, που θα την θυμούνται σε όλη τους τη ζωή! Αυτό που μου έμεινε από το σχολείο είναι οι καθηγητές που με αγάπησαν και μου φέρθηκαν όπως δεν μου είχαν φερθεί στο κανονικό σχολείο, στο Δημοτικό. Η ρουτίνα του σχολείου μου έδωσε κανονικό ρυθμό ζωής, με απομάκρυνε από παρέες, μου άνοιξε ένα καινούριο παράθυρο, μου έδωσε μια προοπτική. Γενικά με έκανε να νιώσω καλά με τον εαυτό μου, γιατί κατάφερα να πάρω επιτέλους το πολυπόθητο απολυτήριο. Ευχαριστώ πολύ! Για εμένα ήταν σημαντικό που πήρα μεγάλη βοήθεια από τους καθηγητές και πολλές συμβουλές. Δύο είναι τα πιο δυνατά σημεία του ΣΔΕ: Α) Οι μόνιμες καθηγήτριες, τις οποίες εγώ τουλάχιστον τις αισθάνομαι σαν οικογένειά μου. Β) Πέρα από τα μαθήματα εγώ «σας χρησιμοποιώ» σαν πλαίσιο για την μετέπειτα ζωή μου. Στο σχολείο βρήκα κατανόηση και στήριξη από όλους, κυρίως όμως

από τους καθηγητές μας. Με τους συμμαθητές μου, παρόλο που αρκετές φορές είχαμε δυσκολίες, γίναμε σιγά σιγά ομάδα, και δεθήκαμε όσο προχωρούσε ο καιρός. Γενικά αποφοιτώ, παίρνοντας μαζί κάτι πολύ θετικό. Η λέξη «σχολείο» μου έφερνε πόνο, γιατί το σχολείο το σταμάτησα αναγκαστικά, επειδή δούλεα κι έμεινα στην Τρίτη Γυμνασίου λόγω απουσιών. Ήταν πολύ ευχάριστη έκπληξη, όταν ενημερώθηκα πέρυσι στο πρόγραμμα για την ίδρυση του σχολείου στον ΟΚΑΝΑ. Άρπαξα, λοιπόν, την ευκαιρία, έκανα την εγγραφή μου και φοίτησα κανονικά στον α΄ και β΄ κύκλο. Η διαδρομή ήταν μια πολύ ευχάριστη εμπειρία, με πολλή χαρά, γιατί γέμιζε η μέρα μου με γνώση και με συναναστροφή με νέους ανθρώπους, με αξιόλογους καθηγητές και καθηγήτριες, γεμάτες αγάπη και στοργή. Ευχαριστώ από την καρδιά μου όλους τους λειτουργούς του σχολείου. Τους εύχομαι να είναι πάντα καλά και να μοιράζουν απλόχερα τη γνώση κι την αγάπη τους.

→ ΚΛΕΙΝΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ Α΄ΚΥΚΛΟΥ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΔΕ:

- Το ΣΔΕ μου έδωσε μία αγκαλιά και μου πρόσφερε την ευκαιρία να αλλάξω σελίδα στη ζωή μου και να έχω όντως μια δεύτερη ευκαιρία.
- Το ΣΔΕ είναι ένα μεγάλο βήμα για με μένα. Με ανέβασε και πνευματικά και ψυχολογικά, γνώρισα καλούς καθηγητές και καθηγήτριες και έκανα καινούργιους φίλους. Συμμετείχα σε όλες τις εκπαιδευτικές επισκέψεις και στην περίφημη εκδρομή. Γενικά είναι μια καλή αρχή για να συνεχίσω να είμαι σταθερός σε ό,τι αναλαμβάνω.
- Ήταν μία εμπειρία σημαντική, ευχάριστη και ωφέλιμη.
- Για μένα το σχολείο είναι κάτι ευχάριστο . Μαθαίνω αρκετά καινούργια πράγματα. Και μόνο για αυτό είμαι ευγνώμων που υπάρχει.
- Ο λόγος που ξεκίνησε το σχολείο ήταν η προτροπή ανθρώπων που αγαπώ. Στα σίγουρα δεν ξύπνησα μια μέρα και είπα: Ω! Ο φωτεινός παντογνώστης μέσα μου μίλησε. Θα πάω σχολείο. Μέσα από τη διαδικασία γνωριμίας πήρα τόσο

αγάπη και νοιάξιμο που ήταν σαν σχέδια ναυαγού. Ας μην κρυβόμαστε: η χρήση και οι άνθρωποι τριγύρω δεν είχαν και τόσο αγάπη να δώσουν. Τώρα γνώρισα καινούριους φίλους. Είχα ενοχές που δεν μορφώθηκα όσο λαχταρούσα. Έτσι, όταν ο ΟΚΑΝΑ έδωσε τη λύση του σχολείου, ήρθα για ταξίδια του μυαλού, ύστερα από 30 χρόνια αποχής από τη μαθησιακή διαδικασία. Κι ας έλεγαν μερικοί ότι είμαι καμένο χαρτί.

- Ο άνθρωπος, ως πολύπλοκη μηχανή, δέχεται και επεξεργάζεται τις πληροφορίες, αλλά όμως πρέπει να μάθει να το κάνει σωστά. Το ΣΔΕ μου δίνει την ευκαιρία να συνεχίσω το σχολείο που είχα διακόψει στην εφηβεία και να πάρω Απολυτήριο Γυμνασίου.Το μοντέλο εκμάθησης είναι διαφορετικό από τα κοινά σχολεία, με καινοτόμους εναλλακτικές μεθόδους διδασκαλίας που στηρίζονται στις αρχές εκπ/σης ενηλίκων. Οι καθηγητές μας όλοι είναι απόλυτα ικανοί στη μεταβίβαση γνώσεων και συγχρόνως αποτελούν πηγή έμπνευσης και φορείς αξιών, δεξιοτήτων και προοπτικών για το μέλλον. Δυστυχώς, όπως σε όλα τα σχολεία, έτσι και στο δικό μας υπάρχουν διάφορες δυσλειτουργίες, γεγονός όμως που δεν αφήνουμε να μας πτοήσει το ηθικό. Μαθητές και καθηγητές συνεχίζουμε με δύναμη και όλοι μαζί ως ομάδα ξεπερνούμε τα εμπόδια. Ευχαριστώ πολύ όλους όσοι μας βοηθούνε να πάρουμε γνώσεις, να μορφωθούμε, να καλλιεργηθούμε πνευματικά, να αναπτύξουμε ήθος, να δούμε τη ζωή από άλλη οπτική γωνία. Ξεχωριστά ευχαριστώ πάρα πολύ τις δύο καταπληκτικές μόνιμες καθηγήτριες, την κ. Βασιλοπούλου και την κ. Πουλοπούλου, που είναι οι μαμάδες του σχολείου.
- Αν και καθυστέρησαν να ξεκινήσουν φέτος τα μαθήματα του α΄ κύκλου, έμαθα αρκετά ώστε να μπορώ να πω με ενθουσιασμό σε άλλα παιδιά να ακολουθήσουν ανεπιφύλακτα το ΣΔΕ. Και βέβαια θέλω να πω κι εγώ από την πλευρά μου ευχαριστώ από καρδιάς σε όσους εμπλέκονται στο σχολείο, τόσο στους καθηγητές μας όσο στο Στέλιο που ήταν πάντα στο πλευρό μας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΑΠΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ DOCUMENTA14

1. Ποια είναι η άποψή σου για την Μοντέρνα Τέχνη πριν και μετά την Documenta14;
Εύη: Η άποψή μου είναι σταθερή και επιβεβαιώθηκε μετά την επίσκεψη στο μουσείο. Σε κάθε εποχή υπάρχουν έργα τέχνης καλά, λιγότερο καλά, εξαιρετικά και άνευ ουσίας. Αυτό παραμένει πάντοτε ζήτημα προσωπικής ερμηνείας.

Αλεξάνδρα: Στην μοντέρνα τέχνη χρειάζεσαι πλέον «ξεναγό» για να κατανοήσεις τον καλλιτέχνη. Η τέχνη γίνεται διανοητική και δεν αγγίζει μόνο το συναίσθημα.

Μάνος: Η Μοντέρνα Τέχνη είχε πάντα ενδιαφέρον για εμένα. Η έκθεση πιστεύω ότι έχει να δώσει πολλά στους επισκέπτες και κυρίως τροφή για σκέψη και συζήτηση.

Παναγιώτης: Ήταν μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα έκθεση. Μας ώθησε να σκεφτούμε πολλά πράγματα καθώς την περιδιαβαίναμε. Μου άφησε πολύ θετική εικόνα και η έκθεση συνολικά και η ξενάγηση που ήταν αρκετά διεξοδική. Πιστεύω πως πολύς κόσμος ακόμα θα επισκεφθεί την έκθεση, γιατί είναι η πρώτη φορά που πραγματοποιείται στην Ελλάδα.

2. Ποια είναι η γενική σου εντύπωση για την έκθεση; Θα σχολίαζες ιδιαίτερα κάποιο έργο;
Κων/νος: Συνεχίζοντας από την προηγούμενη ερώτηση επηρεαζόμενος θετικά από την επίσκεψη, τα προβαλλόμενα βίντεο όπως των λεπρών από το Ιράν και οι αναρτημένες φωτογραφίες από κοινωνικά γεγονότα (π.χ. από τα Βαλκάνια) με επηρέασαν θυμίζοντας αντίστοιχες καταστάσεις στη χώρα μας. Επίσης επηρεάστηκα συναισθηματικά από έργα που αφορούσαν τη ζωή ανθρώπων ή κοινωνικών ομάδων όπως οι μάσκες. Μάνος: Γενικά ενθουσιάστηκα με την έκθεση. Το έργο που μου κίνησε την περιέργεια ήταν μια ιδιόρρυθμη κατασκευή από σκοινιά με κόκκινο μαλλί και κόμπους. Στηριζόταν στην οροφή κι από εκεί έφτανε μέχρι το πάτωμα. Μου φάνηκε σαν ένας κώδικας επικοινωνίας. Παναγιώτης: Ξεχώρισα δύο έργα. Το ένα ήταν μια ιδιαίτερη κατασκευή από κόκκινα σκοινιά με μαλλί και κόμπους που κρέμονταν σαν πολυέλαιοι από το ταβάνι. Το άλλο ήταν μια προσωπογραφία του Χίτλερ σε ρόλο πολεμιστή ενάντια στους ομοφυλόφιλους.

ΜΟΝΟΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΣΤΥΜΦΑΛΙΑΣ

Οι εκπαιδευόμενοι/ες του Τμήματος Αθηνών πραγματοποιήσαμε στις 2/6/2017 τη μονοήμερη εκδρομή μας. **Προορισμός μας ήταν το Μουσείο Περιβάλλοντος Στυμφαλίας του Ομίλου Πειραιώς.** Εκεί μας ξενάγησε φιλόξενη τοπική διαχειρίστρια του Μουσείου, κ. Αγλαΐα Κιουρκτσόγλου. Με σαφήνεια και μεταδοτικότητα μας μίλησε για την ιστορία της λίμνης, τη χλωρίδα και την πανίδα, καθώς και για τα παραδοσιακά επαγγέλματα της περιοχής. Στη συνέχεια κάναμε με τοπούλμαν το γύρο της λίμνης Στυμφαλίας και θαυμάσαμε το πανέμορφο τοπίο. Τέλος, επισκεφθήκαμε το γραφικό χωριό Κεφαλάρι, όπου γευματίζοντας σε ένα παραδοσιακό ταβερνάκι, δημιουργήθηκε ένα πολύ θετικό κλίμα μεταξύ μας. Μεγαλάρες συζητήσεις, γέλια, αστεία και... εορτασμό γενεθλίων αγαπημένης μας συμμαθήτριας, ήρθαμε πιο κοντά και νιώσαμε πολύ ζεστά και φιλικά. Ήταν για όλους/ες μας μια ξεχωριστή εμπειρία!

ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

Η κ. Αναστασία Κοτσιαφίτου, Σύμβουλος Σταδιοδρομίας του Τμήματος Αθηνών, διοργάνωσε, σε συνεργασία με το σχολείο και τον Ο.Κ.Α.ΝΑ, Ημερίδα Επαγγελματικού Προσανατολισμού με θέμα: «Σχεδιάζω τη σταδιοδρομία μου». Στόχος της ημερίδας ήταν η ενίσχυση της αυτοεκτίμησης των εκπαιδευομένων και η πληροφόρησή τους σχετικά με τις εκπαιδευτικές και επαγγελματικές διεξόδους τους μετά το ΣΔΕ

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Επενδύουμε στον άνθρωπο
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΚΘΕΣΗ «GR80s»

Την Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου επισκεφθήκαμε το χώρο της Τεχνόπολης με αφορμή την έκθεση «GR80s» που πραγματοποιείται εκεί. Η έκθεση αποτελεί μια πρωτότυπη ιστορική και πολιτισμική αναδρομή στην δεκαετία του '80. Έτσι, στο "πρότζεκτ" της σχολικής εφημερίδας αποφασίσαμε να διαλέξουμε φωτογραφίες από αυτές που είχαμε τραβήξει στην έκθεση και να κάνουμε όλοι μαζί το κοινωνικό μας σλόγκαν.

«ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΥΠΕΡΟΧΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ»

Οι εκπαιδευόμενοι/ες του β' κύκλου του Τμήματος Αθηνών μαζί με τους εκπαιδευόμενους/ες του Α' κύκλου του ΣΔΕ Αγίων Αναργύρων είχαμε την μοναδική ευκαιρία να παρακολουθήσουμε μία ανοιχτή πρόβα του θεατρικού έργου «Όλα αυτά τα υπέροχα πράγματα» στο ΣΔΕ Αγίων Αναργύρων, στις 2 Μαρτίου η σκηνοθέτης Ιόλη Ανδρεάδη και η ηθοποιός- παραγωγός Μελίνα Θεοχαρίδου διάλεξαν εμάς ως κοινό για να παρουσιάσουν σε πρώτη ανοιχτή πρόβα το έργο «Όλα αυτά τα υπέροχα πράγματα» του Ντάνκαν

Μακμίλαν και του Τζώνου Ντόναχο. Πρόκειται για ένα έργο το οποίο ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα στο Θέατρο του Νέου Κόσμου στις 10 Μαρτίου. Αφορά την κατάληψη και το τι είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε γι' αυτούς που αγαπάμε.

ΥΠΟΔΟΧΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ Α' ΚΥΚΛΟΥ

Την Τετάρτη 8 Μαρτίου 2017 οι εκπαιδευόμενοι του Β' κύκλου υποδεχτήκαμε με πολλή χαρά και εγκαρδιότητα τους εκπαιδευόμενους του Α' κύκλου, οι οποίοι ήρθαν για πρώτη φορά στο σχολείο. Πριν αρχίσει η επίσημη διαδικασία υποδοχής, προκειμένου «να σπάσει ο πάγος» ανάμεσά μας, ήπιαμε καφέ μαζί, τους μοιράσαμε φακέλους με την απαραίτητη γραφική ύλη και τους προσφέραμε από ένα κόκκινο τριαντάφυλλο

ΕΠΙΣΚΕΨΗ- ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΣ ΑΛΚΑΛΑΗ

Οι εκπαιδευόμενοι/ες του β' κύκλου του Τμήματος Αθηνών (παράρτημα του ΣΔΕ Αγίων Αναργύρων) στα πλαίσια του πρότζεκτ «Αυτοεκτίμηση» συναντήσαμε στο χώρο μας την εικαστικό, Άρτεμις Αλκαλάη, με αφορμή την ημέρα μνήμης του Ολοκαυτώματος των Εβραίων (27 Ιανουαρίου). Οι εκπαιδευόμενοι/ες είχαμε την ευκαιρία να δούμε αρχικά έργα της, ζωγραφικής-γλυπτικής, εμπνευσμένα από το Ολοκαύτωμα

